

човѣкъ трѣбва да работи, да развива своитѣ творчески способности, самъ да твори, да създава, да преобразява формитѣ.

Сега, задачата ми не е да говоря върху музиката. Моята целъ е да говоря върху живота, който самъ създава своитѣ форми. Оттукъ вадимъ заключението, че и човѣкъ е въ състояние да твори, да създава нови форми. Като не познаватъ себе си, нито познаватъ силитѣ, които се криятъ въ тѣхъ, хората се оплакватъ отъ условията, отъ обществото, въ което живѣятъ, отъ народа и т. н. Тѣ не подозиратъ, че като творци, като хора съ способности, тѣ могатъ да излѣзатъ надъ всички условия, надъ всички срѣди и да живѣятъ, както разбиратъ. Отъ кое общество се оплакватъ? Събрали се 20 — 30 души на едно мѣсто, не се разбиратъ помежду си и се наричатъ общество. Щомъ не се разбиратъ, тѣ не представятъ никакво общество. Подъ думата „общество“ ние разбираме сборъ отъ хора, които се разбиратъ които живѣятъ въ миръ и съгласие помежду си. Възвишенитѣ и високонапредналитѣ хора представятъ духа на обществото. Добритѣ хора представятъ душата на обществото, а обикновенитѣ хора представятъ тѣлото на тази душа. Тѣй щото, когато говорите за дадено общество, трѣбва да имате предъ видъ, за какво се произнасяте: за духа, за душата или за тѣлото на това общество.